

[Mette Madsen]

miske opsving, der er i gang, skal få så meget fart på, at det snart vil være muligt at give flere penge såvel på teaterområdet som på de øvrige kulturområder.

Jeg tror, vi alle sammen beklager, at vi ikke har råd til at lave en stor, flot teaterreform. Det, som jeg personlig savner mest i det, der skulle være med i det – det stod i kommissoriet, som jeg selv har været med til at lave et forarbejde til – var, at loven om Det kgl. Teater skulle indbygges i den almindelige teaterlov. Der var nogle visioner i den betænkning ikke bare om dette teaters fremtid, men også for dansk teaters fremtid som helhed, som det ville være spændende i hvert fald at komme til at drøfte. Især vil jeg pege på de afsnit, der var om uddannelsen. Det var uddannelse ikke bare af kunstnere og dramatikere og komponister, men også af alle de håndværkere og teknikere, som er en uøselig del af arbejdet med at producere teater.

Jeg håber meget, når vi er færdig med at bygge Gamle Scene om, at vi her i folkettingen kan få en debat på grundlag af betænkningen om Det kgl. Teaters fremtid – en fremtid som hele landets teater – så vi også kan drøfte her i dette hus, hvad vi kan putte ind på Kongens Nytorv, når vi har fået moderniseret derovre.

Men selv om vi nok alle sammen kunne savne noget af det, der ikke er med i ministerens forslag i dag, så er vi i venstre i hvert fald vældig tilfredse med det, der står der. Vi er meget positive over for ændringen fra den automatiske underskudsdekning til en fast tilskudsordning, og vi lægger også vægt på, at det udtrykkeligt står i bemærkningerne til § 11, stk. 2:

»Der ligger ikke i dette, at staten sigter mod at nedbringe sin andel af støtten til disse scener . . .«

Derfor vil jeg spørge ministeren, som jeg spurgte forleden dag, da vi drøftede museumsloven, om det ikke var rimeligt, at man så også havde et gulv. Der er jo et loft indbygget i det, man nu bliver enig om, når man godkender budgetterne, men hvis man nu tænker sig, at et eller andet amt blev helt rabiatt med hensyn til spareforslag og nedskæringer, kunne man så ikke sige, at det, vi har givet i 1984 – eller vi kunne tage 1983 – går man i hvert fald ikke under fra statens side.

Vi er også i venstre positive over for ændringen af abonnementsordningen. Vi synes også – nu har spørgsmålet jo været drøftet for nogle få minutter siden heroppe – at der er en decentralisering i det, som er rimelig, og som er god. Det giver amterne noget mere fleksibilitet. Ministeren gjorde udmærket rede for det i sit første indlæg heroppefra.

Vi er også glade for, at amterne nu stilles frit med hensyn til, hvordan de vil give støtten til billetterne. Nu får vi ikke bare det, der hedder det procentvise tilskud. Det står i bemærkningerne, at man kan gøre det på den måde, at man giver et kronetilskud. Jeg har aldrig syntes, at det var en god filosofi, at det var procentvis – det vil jo sige: jo dyrere billet, jo dyrere tilskud. Køber man en billet til 100 kr., får man et højere tilskud i kroner end den, der køber en billet til 35 kr. Derfor synes vi, ændringen er rimelig. Jeg kunne godt have ønsket, at det måske var blevet et kronetilskud, der kom ind i forslaget, men nu er det i hvert fald lagt ud til amterne selv at beslutte, hvordan de vil give denne billetstøtte.

Rabatkuponer har heller aldrig været venstres livret. Det kræver efter min mening et meget stort administrationsapparat, og der er bogstavelig talt ingen muligheder for at kontrollere eventuelt misbrug. Derfor synes jeg, det ville være interessant, hvis vi under udvalgsarbejdet kunne få lidt tid tilovers – jeg ved godt, vi får meget travlt fra nu af til grundlovsdag – til at drøfte, hvordan den moderne teknologi kan bruges i abonnementsordningen – eller den helt simple, enkle teknik med et klippekort. Man kunne også tænke sig skærme installeret på hvert billetkontor, således at hvis man gik hen og sagde: »Jeg vil gerne have en billet til i aften«, så fik man at vide: hvis du bestiller 2 billetter til, ligegyldig hvor i landet, så får du en rabat på alle 3 billetter. Så kunne man taste ind på skærmen og se, hvor der var mulighed for, at man kunne komme i teatret om 14 dage eller 3 uger, hvor som helst i landet man ville. Jeg synes nok, det kunne være spændende at få en drøftelse af det i udvalget og høre, hvordan de forskellige partier ser på det – og på, hvordan fremtidens løsning med hensyn til tilskud til teaterbilletter måske vil komme til at forme sig. Vi taler jo på alle andre områder om, at vi står ved indgangen til et teknologisk samfund.